

רְמוֹנָא מְלִיא דְּאַתְיָהִיב תַּחְוִיתִיהּ, וְיוֹסִי שְׁמִיָּהּ. הואיל ורע בעיני הרבה על רימון אחד דהיינו צדיק אחד המלא מצוות כרימון שינתן תחת חמי לכפרה וגם שמו הוא רבי יוסי **אַזְלַת הָהִיא יוֹנָא מִקְמִיָּהּ, וְאַיִנוּן חֲבֵרִיאָא אֶזְלוּ** הלכה היונה מלפניו והוא והחברים המשיכו בדרכם.

רבי אבא תמה ורבי אלעזר הסביר לו שהיונה באה בשליחות **אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מַאי הָאִי, תְּנוּהֶנָּא סָגִי, מִמָּה דְחִמִּינָא** שאל רבי אבא את רבי אלעזר מה זה שדיברת אל היונה אני תמה מאוד ממה שראיתי. **אָמַר לֵיהּ, יוֹנָה דָּא אַתָּא לְגַבֵּאי בְּשְׁלִיחוֹתֶיהּ דְּרַבִּי יוֹסִי חָמִי, דְּאִיהוּ בְּבִי מַרְעִיָּה** השיב לו רבי אלעזר היונה הזו באה אלי בשליחותו של רבי יוסי חמי להודיע לי בבית חוליו, **וְיִדְעָנָא מַה־אִי יוֹנָה דְּאַשְׁתְּזִיב, וְחִלּוּפָא אַתִּיָּהִיב עֲלֵיהּ וְאַתְּסִי** וידעתי מהיונה הזו שהוא ינצל מחוליו אבל ינתן תחתיו צדיק אחר והוא יתרפא.

עורב הודיע לחכמים שרבי יוסי דפקיעין נפטר והם הלכו להתעסק בקבורתו **עַד דַּהּוּוּ אֶזְלִי, הָא עוֹרְבָא חָד קָאִים לְקַמִּיָּהּ** בעוד שהיו מהלכים בא עורב אחד ועמד לפניהם, **קָרִי בְּחִילָא, וּמִצְפָּצָא צִפְצוּפָא סָגִי** והיה קורא בקול ומצפצף הרבה צפצופים ובא לבשר להם על מותו של רבי יוסי דפקיעין. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לְהָכִי אַתָּ קַיִמָא,**

הלימוד היומי

ליראז בת שושנה - הצלחה בכל הענניים

וְלִהְיֶה אַנְתָּה מִתְקַן, זֵיל לְאַרְחָךְ, דִּהָא יְדַעְנָא אמר לו רבי אלעזר, לכך אתה עומד ולכך אתה מתוקן לבשר בשורות רעות לך לדרכך כי אני כבר יודע על כך. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, חֲבַרְיָא נִיזִיל וְנִגְמֹול חֶסֶד לְרִמּוֹנָא, דִּהָוָה מְלִיא מְכָלָא אמר רבי אלעזר לחברים בואו ונלך לטפל בקבורתו והלווייתו לגמול חסד לרמון זה שהיה מלא מהכל וְרַבִּי יוֹסִי דְּפָקִיעִין שְׁמִיָּה אִיהוּ והוא רבי יוסי דפקיעין, דִּהָא אֶסְתַּלַּק מִעֲלֵמָא דִּין, וְלִית מֵאן דִּתְּוִי לְאַשְׁתְּדִּלָּא בֵּיהּ, וְאִיהוּ קָרִיב לְגִבְן כִּיּוֹן שהוא הסתלק מהעולם ואין מי שראוי להתעסק בקבורתו והוא קרוב אצלנו.

החברים נכנסו לביתו של רבי יוסי דפקיעין ששם היה בנו הקטן סמוך אליו ובוכה

סָטוּ מֵאַרְחָא, וְאִזְלוּ לְתַמָּן נטו מדרכם והלכו לשם. כִּיּוֹן דִּתְּמוּ לֹן כָּל בְּנֵי מֵאֲתָא, נִפְקוּ לְגַבִּיָּהוּ כִּיּוֹן שָׂרְאוּ אוֹתָם כָּל בְּנֵי הָעִיר יֵצְאוּ לְקִרְאָתָם. וְעָאֲלוּ תַמָּן בְּבִי רַבִּי יוֹסִי דְּפָקִיעִין, אִינוֹן חֲבַרְיָא אֵלִין נכנסו החברים לביתו של רבי יוסי דפקיעין. בְּרָא זַעֲרָא הָוָה לִיהּ לְרַבִּי יוֹסִי, וְלֹא שָׁבִיק לְבַר נָשׁ דִּימְטִי לְעֶרְסָא דְאַבּוּי, בְּתַר דְּמִית בן קטן היה לו לרבי יוסי ולא הניח לאף אחד שיבא למיטת אביו אחר מותו. אָלָא הוּא בְּלַחֲזוּדֵי הָוָה סָמִיד לִיהּ, וּבְכִי עָלֶיהָ אלא הוא לבדו היה סמוך אליו ובוכה עליו, פּוּמִיָּה בְּפּוּמִיָּה

מִתְדַּבְּקָא והיה פיו דבוק בפיו של אביו.

הלימוד היומי

ליראז בת שושנה - הצלחה בכל העננים

הבן היה בוכה וצועק ואומר לקב"ה לקיים את המצוה שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך

פֶּתַח הַהוּא יִנּוּקָא וְאָמַר, פתח אותו הילד ואמר **מֵאֲרִיָּה דְעֵלְמָא**,
כְּתִיב בְּאוֹרֵייתָא רבונו של עולם כתוב בתורה, (דברים כב) **כִּי**
יִקְרָא בֶן צֶפּוֹר לְפָנֶיךָ וְגו', **שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאִם** ואת
 הבנים תיקח לך **וְגו'**. הָוָה גָּעִי הַהוּא יִנּוּקָא וּבְכִי היה צועק אותו הילד
 ובוכה, **אָמַר, מֵאֲרִיָּה דְעֵלְמָא, קִיִּים מְלָה דָּא דְאוֹרֵייתָא**
 אמר, רבונו של עולם תקיים מצוה זו, **תִּרְיִן בְּנִין הוֹינָא מֵאֲבָא וְאִמִּי**,
אֲנָא וְאַחֲתִי זְעִירְתָּא מִנָּאי שני ילדים אנחנו מאבי ואימי אני ואחותי
 הקטנה ממני. **הָוָה לָךְ לְמִיסַּב לָן, וְלִקְיִימָא מְלָה דְאוֹרֵייתָא**.
 הייתי צריך להניח לאבי ואימי ואותנו הבנים לקחת לך **וְאִי תִימָא מֵאֲרִיָּה**
דְעֵלְמָא, אִם כְּתִיב, וְלֹא אָב ואם תאמר רבונו של עולם שכתוב בתורה
 שלח תשלח את האם ולא כתוב שלח תשלח את האב, **הָא הָכָא כּוֹלָא הוּא,**
אֲבָא וְאִמָּא הרי אבא שלנו הוא הכל כי היה משמש לנו גם לאב וגם לאם.
אִימָא מִיתַת, וְנִסִּיבַת לָהּ מַעַל בְּנִין שהרי אימי מתה ולקחת אותה
 מעל הבנים. **הַשְׁתָּא אֲבָא דְהוּי חָפִי עֲלָן, אֲנִסִּיב מַעַל בְּנִין,**
אֲן דִּינָא דְאוֹרֵייתָא עכשיו אבא שהיה מגן ומכסה עלינו גם לקחת אותו מעל
 הבנים, היכן הוא דין התורה. **בְּכו רַבִּי אֶלְעָזָר וְחִבְרִיָּא, לְקַבֵּל**
בְּכִיָּה וְנָעוּ דְהַהוּא יִנּוּקָא בכו רבי אלעזר והחברים כנגד בכייתו וצעקתו
 של הילד.

עמוד אש הפסיק ביניהם כדי שלא יפסיקו את טענותיו של הילד שעשו נחת רוח גדול להקב"ה

פֶּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר וְאָמַר, (משלי כה) שָׁמַיִם לָרוֹם וָאָרֶץ לְעוֹמֵק וְגו' ולב מלכים אין חקר, ופשוטו של מקרא הוא שכמו שאי אפשר

לדעת גובה השמים ולא עומק הארץ כך אי אפשר לידע ולהבין לב מלכים והנהגתם עם מדינתם, ואם כן כל שכן הנהגתו יתברך וחשבונותיו שאין אנו יכולים להבין. **עַד**

יְהוָה אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר קָרָא דָּא, הָיָה עֲמוּדָא דְּאִשָּׁא פְּסִיק בִּינֵיהוּ בעוד שהיה קורא רבי אלעזר מקרא זה בא עמוד של אש והפסיק

ביניהם כדי שלא יפסיקו את טענותיו של הילד שעשו נחת רוח גדול להקב"ה, **יְהוָה**

יְנוּקָא הָיָה דְּבִיק בְּפִימִיה דְּאָבוּי, וְלֹא הָיוּ מִתְּפַרְשָׁא ואותו הילד היה דבוק פיו בפה של אביו ולא היו נפרדים. **אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר,**

אוּ בְּעֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַרְחֵשׁ נִיסָא, אוּ בְּעֵי דְלֹא יִשְׁתַּדַּל בַּר נָשׁ אַחֲרָא עָלֶיהָ אמר רבי אלעזר עמוד האש הפסיק בינינו

או משום שהקב"ה רוצה לעשות נס ולהחיותו לרבי יוסי, או משום שהוא רוצה שלא יתעסק

אדם אחר עימו, **אַבְל עַל מַלְיָן יְהוָה יְנוּקָא וְדַמְעוּי, לֹא יְכִילָנָא לְמַסְבֵּל** אבל על הדברים של הילד ודמעותיו איני יכול לסבול.

בזכות דמעותיו של הבן הקטן הוסיפו לרבי יוסי עשרים ושתיים שנה

עַד יְהוּוּ יִתְבִּין, שְׁמַעוּ חֵד קָלָא, יְהוָה (דף ר"ה ע"א) אָמַר,

זָכָא אַנְתָּ רַבִּי יוֹסִי בעוד שהיו יושבים שמעו קול אחד שהיה מכריז

הלימוד היומי

ליראז בת שושנה - הצלחה בכל העננים